

РЕНАТО ВУЈАКОВИЋ, рођен 1973. у Бачу. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *Светлосић, невидела*, 2001; *Јујрење, њсалмодија*, 2021. Романи: *Свиџац у надиру*, 2015; *Иборов џулс*, 2018.

БЕЋИР ВУКОВИЋ, рођен 1954. у Колашину, Црна Гора. Студирао је општу и југословенску књижевност на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију. Књиге песама: *Чисто сјање*, 1980; *Зигови који расију*, 1983; *Мефисџово сјеме*, 1985; *Појџиис свиленим џајџаном*, 1988; *Каг ујуџиру џавран освануо*, 1989; *Иџралиџије*, 1992; *Црна умејносџић*, 1994; *Лов у нејасном* (избор), 1997; *Федерални џосед*, 2002; *Иџрачке џројасџић*, 2005; *Дух џарка*, 2008; *Нечџиџач*, 2009; *Црна умејносџић* (избор), 2010; *Админи-сџираџија сџираха*, 2016; *Неслике* (избор), 2021. Објавио је још и књигу политичких чланака *Шџио сџије зинули*, 2004. и антологију *Боже џравде* (српске народне песме, беседе, химне, чланци), 2006. Живи у Подгорици.

ЗОРАН ВУЧИЋ, рођен 1947. у Околишту код Сврљига. Пише поезију, огледе, есеје, записе и књижевну критику, преводи са бугарског. Објављене књиге: *Пролази светџи*, 1976; *То џроџшло*, 1980; *Било и џроџшло*, 1982; *Евројске џромаје*, 1984; *Књџиа чејџворице* (група аутора), 1985; *Мисал и земља* (на дијалекту), 1986; *Досада*, 1987; *Завешџања*, 1990; *Тџмен џро-зорец* (на бугарском), 1996; *Слуџиње и сџознаје*, 1998; *Знаџи из џамнине*, 1999; *Рукојис који џосџиоји*, 2000; *Злајџници на ливади* (хаику), 2005; *У џлуво доба*, 2006; *Исџочно џројсџиво*, 2007; *Сџтари и нови сџиџхови* (избор), 2008; *Знаџи из џескобе*, 2010; *Рџкојис, којџио сџџесџивува*, (превод на бугарски), 2011; *Пројде живоџи / Измица живоџи*, коаутор Виолета Јовић (на дијалекту), 2012; *Све је зајисано* (избор), 2014; *Знаџи из нуџрине*, 2017; *Проџлосџи будућносџић*, 2018; *Урвине века* (избор), 2019. Студија: *Сврљџишки књџижевни круџи*, 2005. Приредио: *Берачи звезда* (сврљџишки песници), 1989; *Буџарска књџижевносџић јуче и данас*, коаутор М. Васов (хрестоматија), 1996; *Сневања и беџња* (избор песника, зборник), 1999; *Мајџерњи језик* (антологија савремене дијалекатске поезије), 2020.

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик. Тренутно је

докторанткиња на Филозофском факултету у Новом Саду, где припрема дисертацију о Бранку Миљковићу. На Филолошком факултету у Београду је истраживач-приправник и стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје и критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

АБДУЛРАЗАК ГУРНА, рођен 1948. на острву Занзибар, које данас припада Танзанији. Тамо је одрастао, а напустио га је са осамнаест година, после пропасти Занзибарске револуције и отишао у Велику Британију. Дипломирао је књижевност на Универзитету у Кентерберију и докторирао на Универзитету у Кенту, где је све до пензионисања предавао на одсеку за постколонијалну књижевност. Писао је есеје, критику и приповетке, а објавио је и десет романа, од којих су се у најужем избору за Букера нашли *Раж (Paradise)*, 1994. и *Поред мора (By the Sea)*, 2001. Добитник је Нобелове награде за књижевност 2021. године. (П. Ш.)

МИЛЕНА ДАВИДОВИЋ, рођена 1990. у Београду. Пише есеје и књижевну критику. Посебно се интересује за средњовековну књижевност и писменост, изучава средњовековне ћириличке рукописе на Балкану, објављује у периодици.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је професор на Филолошком факултету у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Критичареви њарадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајтејике ума“ (о њјеснићу Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска њризма – њумачење њрозе Милорага Павића*, 1991; *Књижевни њољеди Данила Кица*, 1995; *Кроз њрозу Данила Кица*, 1997; *О њоезији и њоеићци српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – моси и жрѡва*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно инѡерѡекѡуално исѡраживање*, 2011; *Милуѡин Бојић ѡјесник модерне и вјесник авангарде – о ѡоезији и ѡоеићци Милуѡина Бојића*, 2020. Приредио више књига српских писаца.

НИКОЛА ЖИВАНОВИЋ, рођен 1979. у Крагујевцу. Завршио општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету у Београду. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Алеја часовника* (коаутор А. Шаранац), 1998; *Нарцисове ѡубавне ѡесме*, 1999; *Асиѡајово*, 2009; *Carmina Galli*, 2014; 22, 2019; *Песме и ѡоеме: избор (2009–2019)*, 2019; *Ђулићи и увеоци*, 2020. Приредио *Анѡолоѡију ѡубавне ѡоезије*, 2003.

ГОРАН ИБРАЈТЕР, рођен 1962. у Мокрину. Дипломирао је 1988. филозофију на Филозофском факултету у Београду. Мастер студије драматургије на Академији уметности Нови Сад завршио 2017. године. Пише поезију, прозу и драме, преводи. Драме: *Карданус*, 2008; *Срце више није моје*, 2014. Књиге песама: *Песме Елеазарове*, 2009; *Стихије*, 2012; *Ја(је)*, 2014; *Милејска бележница*, 2019.

ИВАН ИСАИЛОВИЋ, рођен 1989. у Београду. Завршио је студије на Филолошком факултету у Београду, на Групи за српску књижевност и језик са компаратистиком. Запослен је на Факултету за медије и комуникације Универзитета Сингидунум као извршни уредник у издавачкој делатности. Суоснивач је Јутјуб канала *Bookvalisti*. Пише књижевну критику, објављује у периодици.

ДРАГАН ЈАКОВЉЕВИЋ, рођен 1965. у Крагујевцу. Књижевник, новинар и професор универзитета. На Смеру за српски језик и књижевност Филозофског факултета Универзитета „Етвеш Лоранд” у Будимпешти предаје групу предмета из области историје српске књижевности и националне културе. Аутор је више десетина научних радова из области књижевности, културе и медија, објављених у међународним, српским и мађарским стручним часописима. Објављене књиге: *Пешћарења*, дневничка проза, 1999; *Госић*, песме, 2001; *Три њрасејша*, сатирични записи, 2002; *Дезвар*, роман, 2006; *Чајанка с жежевима*, есеји, 2007; *Исаија*, роман, 2009; *Наиђе њренућак*, мултимедијална збирка песама (ДВД), 2011; *Зрно лугосици*, песме, 2013; *На групи њољед*, анализе, коментари и осврти, 2014; *Мимикрија као судбина*, есеји, 2014; *Шайаи времена*, поетска проза, 2017; *Тајне Павлове улице*, роман, 2019; *Приче из ољедала*, приповетке, 2021. Од 1995. живи и ствара у Будимпешти.

МАРИЈА ЈАЊИОН (MARIA TERESA JANION, Моњки, североисточна Пољска, 1926 – Варшава, 2020), историчарка и теоретичарка пољске књижевности у доба романтизма, културе и идеја XIX и XX века, а бавила се и пољском културом, историјом, филозофијом, расизмом, анти-семизитмом, хомофобијом, мизогинијом и мизогамијом у Пољској у XIX и XX веку. Била је члан Пољске академије наука и Пољске академије уметности и добитница више најзначајних признања и награда. (Б. Р.)

СНЕЖАНА КЕСИЋ, рођена 1978. у Новом Саду. Дипломирала и докторирала на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Пише поезију, есеје и критичке приказе. Књиге песама: *Слух за љубав*, 2007; *Исиренуће*, 2012. Студија: *Јован Христичић, грамски њисац и теоретичар*, 2019.

РАСТКО ЛОНЧАР, рођен 1993. у Книну, Хрватска. Завршио је основне и мастер студије на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, прозу, есеје, бави се књижевном историјом. Књиге песама: *Нерви од волфрама*, 2017; *Сумовраћ*, 2020.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Лејштимација за ситнализам – њулсирање ситнализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуца српске књижевности (ренесансности и барокности српске књижевности)*, 2018. Књига песама: *Без лаке на срцу*, 2020. Приредила више књига.

ВЛАДАН МАТИЋ, рођен 1959. у Београду. Савремени прозни аутор, есејиста и преводилац. Тренутно живи и ради у Казахстану. Књиге које се непосредно или посредно баве историјом или географијом Тартарије: *Шестиа клима – белешке о њућовању по Монголији*, 2003; *Склајање њејзажа*, 2011; *Дешекџив Тезеј и Балага о њућнику*, 2014; *Зайиси из Новои Сараја*, 2019; *Изубљени траг*, 2020.

РАДМИЛА МЕЧАНИН, рођена 1953. у Котражи, Драгачево. Самостални уметник, књижевни критичар, публициста и преводилац, дипломирала је на Одсеку за југословенску и општу књижевност Филолошког факултета у Београду, где је и магистрирала на Одсеку наука о књижевности. Превела је и у часописима широм Југославије објавила на српском језику више стотина дела написаних на руском језику и око сто књига из руске књижевности, филозофије, словенске митологије, теорије и историје књижевности (А. Штајнберг, О. Фрајденберг, А. Веселовски, А. Гуревич, Ј. Мелетински, М. Епштајн и др.). Прва је превела и на српском објавила дела Соколова, Лимонова, Ерофејева, Прилепина, Сенчина, Водолазкина, Данилкина итд. Добитник је више награда за преводе књига. Живи у Београду.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Лејшойиса Мајџице српске*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Редовни је професор на Филозофском факултету у Новом Саду. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљойис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тојло, хладно*, 1990; *Хој*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Појсајник*, 2007; *Светиљник*, 2010; *Камена чџенија*, 2013; *Чџенија* (избор), 2015; *Мајџични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Ољегала Ока Недремана*, 2019. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Исџраја*

је у *џоку, зар не?*, 2000; *Видиш ли свице на небу?*, 2006. Студије и есеји: *Леђићимаџија за бескућнике. Српска неоавангардна џоезија – џоеђићки иђенђићићей и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009; *Исђирађа џредака – искуђења колеђићивној и инђивидуалној ођсђанка*, 2018; *Њеђошевски џокређ ођђора*, 2020. Председник је Уређивачког одбора *Српске енциклођедије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1, 2018.

СЛАВОМИР НИШАВИЋ, рођен 1959. у Бијелом Пољу, Црна Гора. Пише поезију. Књиге песама: *Придржавање дуђе*, 2003; *Кошуљица*, 2004; *Гребени*, 2007; *Заборађени дечак*, 2018; *Чесђица*, 2020; *Гавранов хлеб*, 2021. Живи у Новом Саду.

АЛЕКСАНДРА ПАУНОВИЋ, рођена 1990. у Лесковцу. Основне и мастер академске студије завршила је на Групи за српску књижевност и језик са компаратистиком на Филолошком факултету Универзитета у Београду. При Институту за књижевност и уметност као истраживач сарадник завршава докторску дисертацију „Херменеутика и обликовање дуђе у лирским дискурсима Иве Андрића“. Области интересовања: компаративно и херменеутићко изучавање српске књижевности 20. века, филозофија књижевности, теорија књижевности, књижевна критика (изазови посткритичког мишљења, посебно у домену савременог песништва), јужнословенска компаратистика, текстологија новије српске књижевности. Научне радове и књижевну критику објављује у периодици.

ТИХОМИР ПЕТРОВИЋ, рођен 1949. у селу Бошњаце код Лесковца. Историчар књижевности, професор емеритус на Педагошком факултету у Сомбору. Објављене књиге: *Ођлеђи и криђићке из књижевности и језика*, 1993; *Велибор Глиђорић о реализму*, 1993; *Школски џисци*, 1999; *Књижевни зађиси I*, 2000; *Исђорија српске књижевности за децу*, 2001; *Књижевни зађиси II*, 2003; *Умеђе џоворења – ођлеђи о ређиорици са џримерима*, 2003; *Књижевност за децу – џеорија*, 2005; *Ређиорика*, 2006; *Писци за децу и младе*, 2007; *Исђорија српске књижевности за децу*, 2008; *Тамно ођледало – ођлед о чииђуљи*, 2009; *Ођлеђи и криђићке*, 2009; *Увод у књижевност*, 2009; *Говори и криђићке*, 2009; *Увод у књижевност за децу*, 2011; *Рађ. изнад свеђа*, 2013; *Умеђе џоворења*, 2016; *Ођлеђи и криђићке*, 2018; *Сирођи Срби – сирођиња у српској књижевности*, 2019.

ЉИЉАНА ПЕШИКАН ЉУШТАНОВИЋ, рођена 1954. у Фекетићу код Врбаса. Пише студије, огледе и радове о народној књижевности, историји књижевности, драми и позоришту. Од 2009. је главна уредница *Лексикона џисаца српске књижевности*. Објављене књиге: *Послови и дани српске џесничке џрађиције* (коаутор З. Карановић), 1994; *Змај Де-сђођ Вук – миђи, исђорија, џесма*, 2002; *Сђанаја село зађали – ођлеђи о*

усменој књижевности, 2007; *Кад је била кнежева вечера?* – усмена књижевност и традиционална култура у српској драми 20. века, 2009; *Усмено у писаном*, 2009; *Госпођи Алисиној десној ноzi* – ољеди о књижевности за децу, 2012; *Без очију кано и с очима* – народне песме слејих жена (група аутора), 2014; *Зайочник њеће силе* – фантастична проза Зорана Живковића, 2016; *Главни јунак и остала година* – анализе народних песама (група аутора), 2017; *Пишем ти причу* – рефлекси усмене књижевности и традиционалне културе у писаној књижевности и савременој култури Срба, 2020; *Иза Алисиној ољедала* – психолошки ољеди о фантастичном роману за децу, 2021. Приредила више књига.

САША РАДОЈЧИЋ, рођен 1963. у Сомбору. Пише поезију, књижевну критику, студије, есеје и преводи с немачког. Књиге песама: *Узалуд снови*, 1985; *Камерна музика*, 1991; *Америка и друге песме*, 1994; *Елеџије, ноћурна, епиге*, 2001; *Четири годишња доба*, 2004; *Панонске епиге*, изабране и нове песме, 2012; *Cyber zen*, 2013; *Дуге и крајке песме*, 2015; *Слике и реченице*, 2017; *То мора да сам иакође ја*, 2020. Књиге критика, есеја и студија: *Провидни анђели*, 2003; *Поезија, време будуће*, 2003; *Ништа и прах* – антрополошки песимизам Штерџиној Даворја, 2006; *Сћањање хоризонта* – песничтво и интерпретација песничтва у филозофској херменеутици, 2010; *Разумевање и збивање* – основни чиниоци херменеутичкој искуства, 2011; *Увод у филозофију уметности*, 2014; *Реч после*, 2015; *Једна песма* – херменеутички изреци, 2016; *Слике и реченице*, 2017; *За свештом из очеве колибе* – критичарски појмовник, 2018; *Ољедало на њијаци Бајлони* – ољеди о српском неверизму, 2019; *Уметност и стварност*, 2021.

МИОДРАГ РАИЧЕВИЋ, рођен 1955. у Подгорици, Црна Гора. Пише поезију и прозу. Књиге песама: *Осјећајне њесме и једна коњска*, 1984; *Чараје у њрави*, 1987; *Дебеле девојке*, 1990; *Горе главу висибобо*, 1993; *Трице и ку'чине*, 1994; *Музички ветрови*, 1995. Књига-сваштара: *Свирање Малајарџеу*, 2002. Књиге објављене под псеудонимом Т. Х. Раич: *Ојет силована* (роман), 1990; *Најбоље од Цека Трбосека* (роман), 1995; *Речник афродизијака* (еротска сваштара), 1997; *Човек без косицу* (роман), 2003; *Ко је рекао живели*, 2011. Књига објављена под псеудонимом Равијојло Кликовац: *Дукљански рјечник (Librus docleanus palamudus)*, 2005. Живи у Београду. Приредио више књига.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. До сада је објавила преко сто књига превода свих жанрова

књижевности (Шимборска, Милош, Липска, Ружевич, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбрович, Виткјевич, Анджејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије града*, 2006; *Itago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Фактомонијаже – (иоритреши, живојојиси, јубилеји, сећања, разговори, писма, мислио о ---)*, 2020. Објавила је и више антологија.

ГЕРМАН САДУЛАЈЕВ, рођен 1973. у селу Шали у Чеченско-Ингушетској републици, СССР, од оца Чечена и мајке терске Козакиње. Дипломирао на Правном факултету у Лењинграду, пише прозу. Књиге прича: *Ја – Чечен*, 2006; *Мећава или Миш о крају света*, 2008; *Бич Божји*, 2009; *Огледало айме*, 2013. Романи: *Радио FУСК*, 2006; *Таблејшца*, 2009; *AD*, 2009; *Шалински ѿрејад*, 2009; *Иван Аусленгер*, 2017; *Земља-ваздух-небо*, метароман, 2021. Есеји: *Марш, марш десно!*, 2011; *Скок вука*, 2012. Историјска проза: *Гојска писма*, 2021. за коју је добио награду „Јасна Пољана”. Књиге су му превођене у Европи и САД. Живи у Санкт Петербургу. (Р. М.)

ДРАГАН СИМЕУНОВИЋ, рођен 1953. у Београду. Политиколог и правник, редовни професор на Факултету политичких наука у Београду. Области интересовања су му теорија политике, теорија политичких конфликта, а посебно тероризам и организовани криминал. Члан је Европске академије наука и уметности, Академије наука и умјетности Републике Српске и Америчке академије политичких наука, као и секретар Одбора за филозофију и друштвену теорију САНУ. Дописни је члан немачког научног друштва Универзитета у Јени. Објавио је 23 књиге и преко 200 научних радова у домаћим и иностраним часописима и зборницима из политичке теорије, политичке филозофије и историје српске политичке мисли.

ИСИДОРА АНА СТАМБОЛИЋ, рођена 1992. у Зрењанину. Основне академске студије завршила на Филозофском факултету, Универзитета у Новом Саду, на одсеку за српску књижевност и језик. Мастерирала је 2016. на тему „Мотив ђавола у српским средњовековним апокрифима”. На трећој је години докторских студија, радећи на докторској тези која се тиче демонологије српских средњовековних апокрифа. Поља интересовања су јој српска средњовековна књижевност са акцентом на преводну апокрифну књижевност, као и везе поетике средњовековне књижевности са модерним прозним и лирским остварењима, радове објављује у стручној периодици.

и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бексџиво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, њиријашељсџиво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбуршске сџене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свеџу*, 2007; *Мемоари ѡреживеле*, 2008; *Злаџна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни ѡрини*, 2005; Флен О'Брајен, *На реџи „Код две ѡџице”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исџод коже*, 2003; *Киџа мора ѡасџи*, 2004; Лиза Скотолајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мџџком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис кулџура, конџтракулџура, усџон хџи конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ